

NEW

לקוטי שיחות

BECHUKOSAI בחוקותי

VOLUME 1, P. 281-285

LIKKUTEI SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA

BY THE LUBAVITCHER REBBE

Dedicated to

**Emmanuel (Mendel)
Karp**

1905 - 1989

son of Bernard (Berl) and Rose (Rezele)

Manny Karp was the first of his family born in the United States, in 1905. His first language was Yiddish. Losing his mother to the Spanish Flu shaped his resilience and commitment to helping others, ultimately leading to a career as a guidance counselor in Philadelphia public schools. He also served many years as the director of Camp Akiba in the Poconos.

Karp's legacy is characterized by his optimism and unwavering dedication to learning and mentorship. Emmanuel Karp died in 1989.

BECHUKOSAI I | בחוקותי א

Adapted from a *sichah* delivered on *Shabbos Parshas Behar-Bechukosai*, 5716 (1956)

Introduction

It seems paradoxical: The Creator and Sustainer of all existence, the Omnipotent One who spoke and the universe came into being,¹ makes requests of His creations. What could humans possibly offer God?

This apparent paradox lies at the heart of the opening verse of *Parshas Bechukosai*, “If (*im*) you follow My statutes...” The word *im* (translated as “if”) in this context is not merely establishing a condition but is, as our Sages teach, an expression of entreaty. G-d is not simply commanding but asking, imploring the Jewish people to follow His path.

This Divine request reveals a profound truth about our relationship with G-d. He desires our partnership in perfecting creation. Our decision to carry out His will is essential to His cosmic plan.

G-d never requests without also empowering. His entreaty carries within it both a command and a promise. When G-d asks us to fulfill His will, He simultaneously provides us with the ability to do so and assures us that we will ultimately succeed. As the *sichah* explains, the verse can be translated as “Would you follow My statutes” which communicates G-d’s plea and a guarantee that we will eventually fulfill it.

This dual nature of Divine entreaty – request and assurance – extends to all *mitzvos*. When we recognize that G-d’s requests are also promises, we approach His commandments not as burdens but as opportunities – Divine invitations that carry with them the certainty of our eventual success and the abundant blessings that follow.

1. Cf. *Tehillim* 33:9.

When G-d Requests and Promises

What G-d Asks For

1. This week's Torah reading begins, **אם בְּחַקְתִּי תִלְכוּ**. *Im*, the opening word, is commonly understood as meaning “if.” The phrase would thus be translated as, “*If you follow My statutes...*”¹ However, the Talmud² explains that, in this instance, *im* is “solely an expression of entreaty” – G-d implores that we follow His statutes.

True, in many other verses, *im* is translated as “if,” connoting a condition. Indeed, in this Torah reading as well, there are several instances where the term carries this meaning, as in the verse,³ “If you do not listen to Me...” and “If you despise My statutes...”⁴ In this opening verse, however, it is a plea. G-d, as it were, entreats the Jewish people, “Would you follow My statutes.” More particularly, “Would you follow My statutes” is an appeal that we toil in Torah study.⁵

By making this appeal and issuing this commandment, G-d also empowers and promises every Jew that “you *will* follow My statutes.” Since we have been given the promise,⁶ “No one will be [forever] estranged from Him,” as we will all ultimately fulfill His request of us.

What Love Includes

2. These two aspects – commandment and promise – are also found in the *mitzvah* to love G-d. Regarding the verse,⁷ “You shall love (*ve’ahavtah*) G-d your L-rd,” the Alter Rebbe⁸ offers two interpretations: a) You *should* love [G-d]; b) You *will* love [G-d].

א. דער אָנהויב פֿון דער סדרה איז, אַם בְּחַקְתִּי תִלְכוּ. זאָגט די גמרא, “אין אַם אַלא לְשׁוֹן תַּחֲנוּנִים. דאַס הייסט אַז דער טײַטש פֿון אַם דא איז נײַט אַ תּנאי “אויב”, ווי אין אַ סך ערטרער און אויך אין דער פֿרשע גופא, אַם לאַ תּשְׁמְעוּ לִי, אַם בְּחַקְתִּי גו', נאַר - תַּחֲנוּנִים, דער אויבערשטער כּבִּיכּוֹל כּעט זיך ביי אַידן אַז: בְּחַקְתִּי תִלְכוּ, שְׁתִּהְיוּ עַמִּלִּים בַּתּוֹרָה.”

און די בְּקִשָּׁה און דער ציווי גיט אויך אַ כּח און איז אויך אַן הבטחה, צו יעדער אַידן, אַז בְּחַקְתִּי תִלְכוּ, ווי עס שטייט, לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדַח.

ב. די צוויי ענינים - ציווי און הבטחה - געפינען מיר אויך אין דער מצוה פֿון אהבת ה'. אויפן פֿסוק וְאַהֲבַת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, טייטשט דער אַלטער רבֿי צוויי פֿירושִׁים: (א) דו זאָלסט לִיב האָבן. (ב) דו ווְעַסְט לִיב האָבן.

1. *Vayikra* 26:3.

2. *Avodah Zarah* 5a. See also *Toras Kohanim* on this Torah reading.

3. *Vayikra* 26:14.

4. *Ibid.* 26:15.

5. *Rashi*, on *Vayikra* 26:3, based on *Toras Kohanim*.

6. *II Shmuel* 14:14.

7. *Devarim* 6:5.

8. *Toras Or*, p. 86c.

There, too, both interpretations are interconnected. The commandment from Above also empowers the Jewish people and serves as a promise that they will attain feelings of love, as explained above.

The love of G-d is the root of all 248 positive commandments, including the *mitzvah* to fear G-d, which itself is the root of all 365 negative commandments.⁹ Thus, loving G-d serves as the root of all 613 commandments.

Just as *ve'ahavtah*, loving G-d, comprises both a commandment and a promise, so too all 613 commandments, which are included in the verse, "Would you follow My statutes, observe My commandments, and fulfill them," are both commands and promises that we will ultimately carry out G-d's will.

און אויף דארטן זיינען ביינען פירושים פארבונדן איינער מיטן צווייטן. ווארום דער ציווי מלמעלה איז אויף א נתינת כח און הבטחה, אזוי ווי אויבן דערקלערט.

אהבה איז א שרש אויף אלע רמ"ח מצוות עשה, ארייננעמענדיק אויף די מצוה פון יראת ה', וועלכע איז א שרש אויף אלע שס"ה מצוות לא תעשה". קומט דאך אויס אז אהבת ה' איז א שרש אויף אלע תרי"ג מצוות.

איז פונקט ווי אויף אהבה איז דא א ציווי און הבטחה, אזוי אויף אויף אלע תרי"ג מצוות - וועלכע ווערן נכלל אין פסוק, אם (לשון תחנונים און אויף הבטחה) בקחתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם.

When No Boundaries Exist

3. There is an additional interpretation of the phrase, "My statutes" (*Bechukosai*) – that it refers not to toiling in Torah study, but to observing the commandments.

There are three categories of commandments: *mishpatim* ("judgments"), *eidus* ("testimonials"), and *chukim* ("statutes"). *Mishpatim* are commandments that human understanding would have obligated even if the Torah had not commanded them. *Eidus* are commandments that our understanding alone would not have obligated, but once the Torah commanded them, our minds can appreciate their significance. *Chukim* are commandments that are beyond our comprehension entirely, for example, the prohibitions against *sha'atnez* (wearing garments of mixed wool and linen), the red heifer, and the like.

ג. נאך א טייטש איז דא אויף בקחתי - אז דאס גייט אויף מצוות. אין מצוות זיינען דא דריי סוגים: משפטים, עדות און חקים. משפטים זיינען די מצוות וועלכע דער שכל וואלט אליין מחייב געווען, אפילו אויב די תורה וואלט עס ניט געהייסן; עדות זיינען די מצוות וועלכע שכל אליין וואלט טאקע ניט מחייב געווען, אבער נאכדעם ווי תורה האט זיי געהייסן, האבן זיי אן ארט אין שכל; חקים זיינען די מצוות וועלכע האבן קיין ארט ניט אין שכל, ווי מצוות שטעטנו, פרה אדמה, און דאס גלייך.

9. See *Tanya*, ch. 4. See also the *Peirush* (Rambam, *Hilchos Yesodei HaTorah* 2:1).

The verse speaks of “My statutes” (*Bechukosai*), although it actually refers to all commandments. This hints that even the *mitzvos* in the categories of *eidus* and *mishpatim* – although there is room within intellect to understand why they should be fulfilled – should be fulfilled not only because of their aspects that can be understood by our minds,¹⁰ but out of acceptance of G-d’s yoke. Just like the fulfillment of *chukim*, all *mitzvos* should be carried out in the spirit of the expression,¹¹ “I have decreed a decree, I have issued an ordinance,” “you have no permission to question it.”¹²

Although the *mitzvos* are being fulfilled not because of our understanding but out of our acceptance of G-d’s yoke, nevertheless, we derive pleasure from doing so. Indeed, the pleasure to which this mode of service leads surpasses the pleasure experienced when fulfilling *mitzvos* based on our comprehension.

As is well known,¹³ there is a difference between a faithful servant, who appreciates the greatness of his master and fulfills the master’s desires according to his understanding, and a simple servant, who obeys out of the acceptance of his master’s yoke. The pleasure the simple servant experiences in fulfilling his master’s will is even greater because his pleasure is the pleasure of his master.¹⁴

This concept is alluded to in the term “you shall follow” (*teileichu*, which literally means “you shall proceed”). Although we are discussing “My statutes” (*Bechukosai*) – the fulfillment of *mitzvos* based on acceptance of G-d’s yoke, the verse, nevertheless, speaks of “proceed[ing],” i.e., advancing (*teileichu*). Now, the true concept of “proceeding”

דָּאס וואָס דער פֿסוק זאָגט
בְּחֻקָּתַי, כָּאֲשֶׁר עָר מַיִינֵט
דָּאךְ אַלֶּע מִצְוֹת, וּוְיִיל עָר
אִיז מְרַמֵּז, אַז אױךְ עֲדוּת און
מִשְׁפָּטִים, הֵגֵם זײ הָאָבֵן אַן
אַרְט אִין שְׂכָל, דאַרף מָעֵן זײ
אַבְעֵר מִקִּיָּים זײַן מִצַּד קְבֻלַּת
עַל, פּוֹנְקֵט ווי דער קִיּוּם פּוֹן
חֻקִּים - חֻקָּה חֻקָּתַי גְּזַרְהָ
גְּזַרְתִּי.

און כָּאֲשֶׁר דער קִיּוּם
הַמִּצְוֹת אִיז נִיט מִצַּד
הַשְׂכָּל נָאֵר מִצַּד קְבֻלַּת עַל,
פּוֹנְדֵעַסְטױעגן אִיז אִין דָּעם
דָּא אַ תְּעֵנוּג, און אַדְרָבָה, דער
תְּעֵנוּג אִיז נָאֵךְ אַ גְּרֵעֶסֶרֶעֶר,
ווי עַס אִיז באַוואַוסט' וועגן
דָּעם עֵינִן פּוֹן עֲבוּדַת עֶבֶד
נֶאֱמָן און עֶבֶד פֶּשׁוּט, אַז דער
תְּעֵנוּג פּוֹן עֶבֶד אִיז דָּאס דער
תְּעֵנוּג הָאָדוֹן.

וואָס דָּאס אִיז מְרוּמֵז
אִין דָּעם וואָרט "תֵּלְכוּ", אַז
כָּאֲשֶׁר עַס אִיז "בְּחֻקָּתַי",
קְבֻלַּת עַל, פּוֹנְדֵעַסְטױעגן
אִיז - "תֵּלְכוּ", וואָס דער
אַמְת'ער עֵינִן פּוֹן גִּיּוּן אִיז

10. Indeed, the commitment to understand the intellectual motivation for the *mitzvos* must also come from *kabbalas ol*, for it is G-d’s will that we fulfill His *mitzvos* while motivated by mind and heart (see *Likkutei Sichos*, Vol. 3, p. 153, *et al.*).

11. *Bamidbar Rabbah* 19:1; *Midrash Tanchuma* (Buber ed.) *Parshas Chukas*, sec. 4.

12. *Yoma* 67b. Quite often, the Rebbe would link this quote and the one

referred to in the previous footnote together. See *Toras Menachem*, Vol. 18, p. 32, Vol. 22, p. 141, *et al.*

13. See the *maamar* entitled *Acharei Havayah Elokeichem*, the series of *maamarim* entitled *Yom Tov shel Rosh HaShanah*, 5666, and the *maamar* entitled *VaYolech*, 5704.

14. As explained in the above sources, a simple servant is entirely devoted to his master; his identity is completely subsumed in that of his

master. The actions he performs on behalf of his master are considered as if performed by the master himself. As such, the servant shares in the feelings of pleasure his master experiences in the completion of the task; he feels it as his own pleasure. Similarly in the analogue, the Divine pleasure aroused by our observance of the *mitzvos* can be felt by a person who dedicates himself to G-d with *kabbalas ol*.

involves an unbounded advance.¹⁵ Such progress cannot stem from a person's internal powers of intellect and emotion, because they are, by nature, limited. Instead, they must be sourced in the soul's encompassing powers, including pleasure, enabling us to proceed further in our Divine service with energy and vitality.

The word *im* – G-d's entreaty and promise – refers not only to the actual fulfillment of the commandments but also to the manner in which the commandments are fulfilled: By stating, "Would you follow My statutes," G-d is asking but also assuring all Jews that we will fulfill the commandments with the vitality that comes from the acceptance of G-d's yoke.

A Succession of Blessings

4. The reward for serving G-d with such selfless devotion is that G-d "will give your rains in their season..."¹⁶ This connotes rain in the spiritual sense, which refers to the Torah, as it is stated,¹⁷ "My teaching shall drop like rain," and in an even loftier sense, not only the intellectual element of the Torah, but also the light of the Torah, and loftier still, the Torah that *Mashiach* will teach, for the Torah of the present era is like nothing when compared to the Torah of *Mashiach*.¹⁸

Such study will also lead to an even greater measure of blessing of "rains in their season," in the literal physical sense.

Since these rains are a result of the Jews' Divine service, these material blessings will be of such a nature that not only will they not interfere with our Divine service, but, on the contrary, they will assist it. As Rabbi Nachman bar Yitzchak clarified,¹⁹ he had not been able to give a proper answer to a query regarding Torah law, because "I had yet to eat the meat of an ox..." (In other words, until he had eaten meat, his

דאך בלי גבול, קען עס נישט קומען מצד פנימיות'דיקע און באגרענעצטע כחות, נאר מצד כח מקיף, תענוג, חיות.

און דער ווארט "אם", די תחנונים און הבטחה פון דעם אויבערשטן, גייט נישט נאר אויף דעם גוף פון קיום המצות נאר אויף אויפן אופן פון קיום המצות: "בחקתי תלכו", אז יעדער איד איז מובטח אז ער וועט מקיים זיין מצות מיטן חיות פון קבלת על.

ד. דער שכר אויף דעם איז, "ונתתי גשמיכם בעתם" וגו' - גשם ברוחניות, וואס דאס איז דער יערוף פמטר לקחי און נאך העכער, דער אור תורה, און נאך העכער, די תורה וואס משיח וועט לערנען, וואס די תורה פון איצטער איז הבל לגבי תורתו של משיח.^ט

און דורך דעם אויף: גשמיכם בעתם, בגשמיות כפשוטו.

און די גשמיות וועט זיין אין אזא אופן, אז נישט נאר וואס זי וועט נישט אפהאלטן פון עבודת הוי', נאר אדרבה, זי וועט נאך צוהעלפן, ווי עס שטייט, עד דלא אכילנא בשרא דתורא כו' (אז ביז ער עסט נישט קיין פלייש איז ביי אים זיין געדאנק נישט גענוג

15. See *Likkutei Torah, Vayikra* 45a.

17. *Devarim* 32:2.

19. *Bava Kama* 72a.

16. *Vayikra* 26:4.

18. *Koheles Rabbah* 11:8.

thoughts were not sufficiently clear.) Similarly, the material blessings which our Divine service generate will enable us to serve G-d with peace of mind and breadth of understanding.

לְוִיטָעַר), אַז מײַט די גֶּשְׁמִיּוֹת וְנֵעַט
מְזַעַן דײַנען דָּעם אױבְּעַרְשֵׁטֶן מְתוּךְ
מְנוּחַת הַנְּפֶשׁ וְהַרְחַבַת הַדַּעַת.

א) עבודה זרה ה, א. זע אויך תורת כהנים	ה) תניא פרק ד. וראה גם כן פירוש על	ויולך תש"ד.
אויף דער פרשה.	הרמב"ם הלכות יסודי התורה ריש	זע לקוטי תורה אנפאנג בחקותי.
ב) פירוש רש"י על התורה מתורת	פרק ב.	קהלת רבה פרשה יא.
כהנים.	זע תרגום אונקלוס ותרגום יונתן. אור	בבא קמא עב, א.
ג) שמואל ב יד, יד.	החיים פירוש כה. ועוד.	
ד) תורה אור פו, ג.	ד"ה אחרי ה' אלקיכם תרס"ו. ד"ה	

BECHUKOSAI II | בחוקותי ב

Adapted from a *sichah* delivered on *Shabbos Parshas Behar-Bechukosai*, 5716 (1956)

Introduction

At the heart of religious belief lie two fundamental principles:

a) First, the conviction that G-d is inherently and entirely good, as our Sages teach,¹ “No evil descends from Above.” Everything that comes from the Divine is, in essence, good and purposeful.

b) Second, the belief in *Hashgachah Pratis* (Divine Providence) – that nothing in our lives happens by chance. Every event and every circumstance is specifically directed by G-d with conscious intent.

These two cornerstone beliefs are tested when confronted with the harsh realities of suffering, illness, or loss. We struggle to reconcile how a good G-d, who directs every detail of our lives, allows experiences that are unmistakably painful.

At the time of crisis, the issue does not bother us on the abstract, theological plane. It becomes an intensely personal matter, one that challenges our very core.²

In the *sichah* that follows, the Rebbe does not attempt to resolve the philosophical query. He does, however, offer several possible solutions for individuals to apply in their own Divine service.

1. *Bereishis Rabbah* 51:3.

2. The Rebbe delivered this *sichah* in the aftermath of a terrorist attack on

a trade school in Kfar Chabad, Israel, in 1956 when five students and their counselor were killed. Shaken by the tragedy, Lubavitch chassidim in

Eretz Yisrael and worldwide sought guidance from the Rebbe. This *sichah* was delivered as part of a more extensive discussion of the subject.

Finding the Blessing Within

When a Curse Is a Blessing

1. In *Likkutei Torah* on this week's Torah portion,¹ the Alter Rebbe explains that all the verses that appear as curses are, in truth, blessings. (For example, the verse,² “Ten women will bake their bread in a single oven,” is interpreted as meaning that all ten powers of the soul will be “baked” – warmed and inspired by – G-d's oneness.) However, since these blessings are so lofty, they could not be revealed openly. Therefore, they are expressed in this concealed manner.

In his notes on the *maamar* mentioned above, the *Tzemach Tzedek* explains that this is also the meaning of the story in the Talmud³ regarding Rabbi Shimon bar Yochai, who sent his son to Rabbi Yonasan ben Asmai and Rabbi Yehudah ben Gerim to receive their blessings. When his son came back to Rabbi Shimon, he repeated their words to his father, lamenting that what they told him appeared to be the opposite of blessings. Rabbi Shimon replied that their words were all blessings and explained how this was true.

The question begs to be asked: Why did they bless him using such language that could be interpreted differently? *Maharsha*⁴ explains that this was done to sharpen his understanding (*lechadudei*). However, the *Tzemach Tzedek* states that, more likely, the story should be un-

א. אין לקוטי תורה פון היינטיקער סדרה¹ ווערט דערקלערט, אז אלע ענינים פון תוכחה זיינען באמת ברכות (לדוגמא: וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים לַחֲמֶכֶם בְּתֵנּוֹר אֶחָד, אִיז דער פֿשט אז אלע עשר כחות הנפש וועלן זיין אויסגעקאכט אין “אחד”) - נאר אזוי ווי זיי זיינען גאר הויכע ברכות, קענען זיי ניט אראפקומען בגילוי, דערפאר זיינען זיי געזאגט געווארן אין אזא אופן.

דער צמח צדק ברענגט דארט אין א הגה"ה, אז דאס איז אויך דער פֿשט אין דער דערציילונג פון גמרא², אז רבי שמעון בן יוחאי האט געשיקט זיין זון צו רבי יונתן בן עסמי און רבי יודא בן גרים זיי זאלן אים בענטשן. ווען ער איז געקומען צו רבי שמעון'ען, איבערגעגעבן וואס זיי האבן אים געזאגט, און באקלאגט זיך אז אין פלוג זיינען דאס ענינים וואס זיינען היפך פון ברכות, האט אים רבי שמעון געזאגט אז באמת זיינען דאס אלץ ברכות, און האט אים די אלע ברכות דערקלערט.

איז אין פלוג, פארוואס טאקע האבן זיי אים געבענטשט מיט אזא לשון וואס מען קען אויסטייטשן אנדערש? זאגט אויף דעם דער מהרש"א אז דאס איז געווען להדודי. דער צמח צדק זאגט, אז יותר נראה כפשוטו, וויילע דאס זיינען

1. The *maamar* entitled *Beshivri Lachem Mateh Lechem* (*Likkutei Torah, Vayikra*, p. 48a ff.).

2. *Vayikra* 26:26.

3. *Moed Katan* 9a-b.

4. *Chiddushei Aggados* on the passage cited above.

derstood straightforwardly: Since these were such lofty blessings – too sublime to be expressed directly – they had to be conveyed in this veiled manner.

געווען גאר הויכע ברכות האט עס געמוזט אראפקומען אין אַזאַ אופן.

Souls that Can Lift the Veil

2. On the surface, since these were such lofty blessings that they had to be conveyed in a disguised manner, why did Rabbi Shimon bar Yochai interpret them to his son? Seemingly, these lofty blessings were meant to remain concealed.

ב. אין פלוג, וויבאלד אז דאס זיינען הויכע ברכות וועלכע מוזן קומען פארשטעלט, ווי אזוי האט זיי רבי שמעון בן יוחאי געקענט אויסטייטשן בגילוי?

This can be understood according to the explanation in *Tanya*,⁵ that what appears as suffering is goodness that emanates from the “concealed world” (*alma d’iskasya*), the level of *Yud-Hei* (the first two letters of G-d’s name *Havayah*).⁶ Due to its lofty source, at present, goodness stemming from that level comes down “in the form of a shadow rather than as visible light and goodness.” By accepting such suffering with joy, one will merit “the sun going forth in its might,”⁷ which will occur in the Ultimate Future, when this goodness will be revealed in a visible and manifest form.

וועט מען עס פארשטיין לויט ווי עס ווערט דערקלערט אין תניא, אז יסורים זיינען טוב פון עלמא דאתכסא, בחינת ייה, דערפאר קומט עס איצטער אראפ “בבחינת צל ולא אורה וטובה נראית”, און דורך דעם וואס מען איז מקבל די יסורים בשמחה, איז מען זוכה צום “כצאת השמש בגבורתו”, וואס וועט זיין לעתיד, וואס דאן וועט עס אראפקומען בטוב הנראה והנגלה.

There are souls whose purpose is to reveal the inner dimensions of Torah. The revelation of the Future Era shines within these souls, even at present.⁸ Therefore, Rabbi Shimon bar Yochai, whose purpose was to reveal the inner dimensions of Torah, was able to interpret these blessings openly, since the light of “the sun going forth in its might” was already shining for him. Accordingly, even in his time, he was able to see the blessings within what appeared as curses and bring them to a revealed state.

די נשמות וואס ענינם איז צו מגלה זיין פנימיות התורה, איז ביי זיי אויך איצטער מאיר דער גילוי פון לעתיד⁸. דערפאר איז רשב”י וואס זיין ענין איז געווען צו אנטפלעקן פנימיות התורה, האט ער געקענט אויסטייטשן די ברכות בגילוי, וויילע ביי אים האט שוין מאיר געווען דער כצאת השמש בגבורתו, האט ער אויך איצטער שוין געזען אין דעם די ברכות.

This is why the interpretation of the *tocheichah* (the series of apparent curses in this Torah reading) as blessings is found specifically in *Chassidus* – since

דעריבער קומט די אויסטייטשונג פון דער תוכחה ווי

5. *Tanya*, ch. 26.

6. G-d’s name *Havayah* alludes to the transcendent aspects of G-dliness. The first two letters of that name *yud*

and *hei* refer to the loftier, concealed dimension of that four-letter name.

7. *Shoftim* 5:31, cited in *Shabbos* 88b, *Yoma* 23a, *Gittin* 36b.

8. See *Likkutei Sichos*, Vol. 1, p. 287.

its teachings reveal the inner dimensions of Torah, *Chassidus* has the potential to reveal the inner good that exists within what appear to be curses.

ברכות - אין חסידות דוקא, וואס ברוך ענגט פנימיות התורה בגילוי.

Sharing the Gift of Inner Vision

3. The ability to interpret curses as blessings is connected with the inner dimensions of Torah. Accordingly, just as Rabbi Shimon bar Yochai had been given the power to reveal the inner dimensions of Torah to everyone, so too, his mission involved interpreting these blessings to his son, who was not yet at such a high spiritual level.

The fact that Rabbi Shimon's son was not on his father's level is evident from the Talmud's wording, "he said to his son," without mentioning the son's name.⁹ Further proof comes from the fact that Rabbi Shimon sent his son to receive a blessing from Rabbi Yonasan ben Asmai and Rabbi Yehudah ben Gerim to facilitate his spiritual growth. Although the son was on a lower level, Rabbi Shimon revealed these blessings to him as well.

ג. וויבאלד אז דער אויסטייטש פון די ברכות איז פארבונדן מיט פנימיות התורה, איז אזוי ווי פנימיות התורה האט דאך רשב"י מגלה געווען צו אלעמען, אזוי אויך די ברכות, האט ער אויסגעטייטשט אויך צו זיין זון, וואס איז דאן נאך ניט געווען אויף אזא הויכע מדרגה,

- וואס דערפאר זאגט די גמרא אמר ליה לבריה און רופט אים ניט ביי זיין נאמען.⁹ א ווייטערדיקע הוכחה איז פון דעם וואס ער האט אים געשיקט מקבל זיין א ברכה פון רבי יונתן בן עמסי און רבי יהודא בן גרים -

און פונדעסטוועגן האט ער אויך אים מגלה געווען די ברכות.

Confronting and Overcoming Adversity vs. Transcending It Entirely

4. Extending the above concept further, the Alter Rebbe offers guidance on how to deal with suffering in three places in *Tanya*: once in the first part of *Tanya* and twice in *Igeres HaKodesh*.

In the first part of *Tanya*,⁵ he states that the advice for dealing with suffering is to accept it with joy. Through such joy, we will merit that, in the Ultimate Future, our suffering will be transformed into revealed and manifest good. Nevertheless, this approach requires waiting for the Ultimate Future.

ד. אין דריי ערטער אין תניא ווערט דערקלערט די עצה צו יסורים. איין מאל אין ערשטן חלק תניא און צוויי מאל אין אגרת הקודש.

אין ערשטן חלק תניא "שטייט, אז די עצה צו יסורים איז לקבולי בשמחה, וואס דורך דעם וועט ער זוכה זיין אז לעתיד לבוא וועט עס אראפקומען בטוב הנראה והנגלה.

דאס איז דאך אבער אן ענגן וואס מען דארף ווארטן אויף לעתיד לבוא.

9. See the beginning of *Sanhedrin* 41b. That passage indicates that a Sage was referred to only by his

father's name and not by his own name prior to attaining significant stature.

In one place in *Igeres HaKodesh*,¹⁰ the Alter Rebbe offers different advice: to examine our conduct carefully.¹¹ When we are confronted by adversity, we should search our conduct until we discover the misdeeds for which we are being punished and reflect on how the “great King is washing away the filth of His only son [Israel], as it is written,¹² “When G-d will wash away the filth of the daughters of Zion...” Such cleansing results from G-d’s great love.

There is a fundamental emotional tendency: “As water reflects a face, so too, is the heart of a man to a man,”¹³ i.e., when one person shows love to another, the other will instinctively respond with love. If this is true between man and man, how much more so does it apply when G-d shows love. Contemplating the great love G-d shows by cleansing our misdeeds will awaken love for G-d within our hearts. This will elicit a response from Above, causing G-d’s love to become revealed love. Such love will, in turn, be manifest also on this material plane in visible and evident good.

With this approach, we need not wait for the Ultimate Future; we can experience visible and evident good even now. Nevertheless, this approach is not so simple; it does require contemplation and an awakening of love for G-d.

In the second source in *Igeres HaKodesh*,¹⁴ the Alter Rebbe offers another path to deal with adversity: To recognize that suffering represents a trial. We are being tested to determine whether we desire the matters of this world and the life of the body, in other words, physical pleasures and the like. By withstanding this test, the suffering is transformed into visible and evident good.

The advantage of this approach is that we need not wait for an arousal of love and the like and suffer in the meantime (G-d forbid). Rather, as soon

אין אגרת הקדש אין ארט¹⁰, גיט ער די עצה, לפשפש במעשיו. ער זאל זיך באטראכטן ווי המלך הגדול רוחץ צואת בנו יחידו, כמו שכתוב¹² אם רחץ ה' את צואת בנות ציון גו', וואס דאס קומט דאך מצד דער אהבה רבה שלמעלה, וואס דורך דער התבוננות איז כמים הפנים אל פנים וועט ער מעורר זיין די אהבה ביי זיך צום אויפערשטן, וואס דורך דעם וועט ער ממשיך זיין למעלה, אז די אהבה וועט זיין אן אהבה מגולה, וואס במילא וועט עס אראפקומען אויך למטה בטוב הנראה והנגלה.

די עצה, כאטש אז מען דארף טאקע גיט ווארטן אויף לעתיד, ער קען האבן טוב הנראה והנגלה אויך איצטער, דארף מען אבער צו איר האבן התבוננות און התעוררות אהבת ה' וכו'.

אין צווייטן ארט אין אגרת הקדש¹⁴, גיט ער די עצה, מען זאל וויסן אז דאס איז אן ענין פון נסיונות, מען פראוואנט אויס דעם מענטשן צי ער האט א רצון אין עניני עולם הזה און חיי הגוף. און דורך דעם וואס ער שטייט ביי דעם נסיון, קומט עס אראפ אין טוב הנראה והנגלה.

די מעלה אין דער עצה איז, אז מען דארף גיט ווארטן אויף התעוררות אהבה וכו', און ביז דעמאלט ליידן יסורים חס ושלום,

10. Tanya, *Iggeres HaKodesh*, Epistle 22.

11. Cf. *Berachos* 5a, et al.

12. *Yeshayahu* 4:4.

13. *Mishlei* 27:19.

14. Tanya, *Iggeres HaKodesh*, Epistle 11.

as we withstand the test, we are freed from suffering. Another advantage is that even a small amount of suffering is sufficient, because a person can be tested even with a little suffering. As soon as it is seen that the suffering does not affect him, it will be removed. Nevertheless, this approach still requires withstanding the test.

The advantage of Rabbi Shimon bar Yochai's approach – revealing the inner dimensions of the Torah – however, is that we need not wait for the Ultimate Future, nor for an awakening of love, nor for withstanding tests. Rather, through the inner dimensions of Torah, we immediately interpret and reveal every matter as visible and evident good.¹⁵

נאר באַלד ווי מען שטייט ביי דעם נסיון, ווערט מען פטור פון יסורים. אויף איז די מעלה אין דעם, אז עס איז גענוג אויף א ביסל יסורים, ווארום אויף מיט א ביסל קען מען אים אויספראוון, און באַלד ווי מען זעט אז ער ווערט ניט נתפעל פון דעם, נעמט מען דאס צו פון אים.

אָבער פּוּנדעס טוועגן, דאַרף מען דאָך דאָ ביישטיין דעם נסיון.

די מעלה פון רשב"י און פנימיות התורה אָבער איז, אז מען דאַרף ניט ווארטן אויף לעתיד, ניט אויף התעוררות אהבה וכו', און ניט אויף ביישטיין נסיונות, נאר מצד פנימיות התורה טייטשט מען אים, באַלד, און מען איז מגלה יעדער ענין, בטוב הנראה והנגלה כ"א.

15. Rabbi Shimon bar Yochai's conduct provides us with an example of this approach. As the *Zohar*, Vol. III, p. 59b, relates, in a period of

drought, Rabbi Shimon was able to bring rain immediately by reciting teachings of *primiyus haTorah*. Unlike other Sages in a similar situ-

ation, he did not declare a fast, pray, or resort to other similar activities.

(א) ד"ה בשברי לכם מטה לחם.	(טו) זע ווייטער סעיף יד און ווייטער.	(כ) סימן יא.
(ב) מועד קטן ט, א.	(טז) זע סנהדרין מא, ע"ב אין אנפאנג.	(כא) בדוגמת רשב"י'ס ברענגען רעגן גלייך דורך זאגן תורה, אן תעניות, תפלות וכו' (זהר חלק ג נט, ב).
(ג) פרק כו.	(יז) פרק כו.	
(ד) שופטים ה, לא. שבת פח, ב. יומא כג,	(יח) סימן כב.	
א. גיטין לו, ב.	(יט) ישעי' ד, ד.	

CREDITS:

Copyright by Sichos in English

Rabbi Eliyahu Touger
Rabbi Sholom Ber Wineberg
Translators

Rabbi Sholom Zirkind
Rabbi Zalmy Avtzon
Content Editors

Uriella Sagiv
David Hendler
Copy Editors

Yosef Yitzchok Turner
Typesetting

Spotlight Design
Layout and Cover

Mayer Preger
Advisory Board

Rabbi Shmuel Avtzon
Director, Sichos In English

הרה"ת ר' משה יהודה בן ר' צבי יוסף ע"ה
Rabbi Moshe Kotlarsky OBM,
whose commitment has brought this sacred initiative to fruition

